

Република Србија
Републички секретаријат за
јавне политике
Број: 110-00-230/2021-02
24. децембар 2021. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА

БЕОГРАД
Влајковићева 3

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Предлог уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело

Дописом број: 110-00-94/2021-03 од 14. децембра 2021. године, доставили сте Републичком секретаријату за јавне политике 22. децембра 2021. године на мишљење Предлог уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело (у даљем тексту: Предлог уредбе).

Члан 6. Предлога уредбе предвиђа да се подстицајна средства могу доделити за аудиовизуелно дело уз навођење услова које аудиовизуелно дело мора да испуњава што предвиђају тч. 1-4).

Сматрамо да је у предложеној одредби после речи: „аудиовизуелно дело“ потребно додати речи: „уколико су испуњени кумулативно следећи услови“.

Наведену примедбу истичемо у циљу додатног прецизирања садржине предложене одредбе и отклањања потенцијалних нејасноћа у њеној примени, с обзиром на то да се из предложене одредбе не види јасно да ли су прописани услови које треба да испуњава подносилац захтева постављени кумулативно или алтернативно.

Такође у истој одредби речи: „могу се доделити“ потребно је заменити речима: „додељују се“.

Наведену примедбу истичемо из разлога јер предложена одредба садржи потенцијално дискрециона овлашћења која имају негативан утицај на правну сигурности и предвидивост пословног окружења, с обзиром да могу да доведу до неуједначености у поступању органа.

Члан 6. став 1. тачка 4) Предлога уредбе предвиђа да се подстицајна средства могу доделити за аудиовизуелно дело чија се производња реализује у целини или делимично у републици Србији, те аудиовизуелно дело од посебне уметничке и/или културне вредности за филмску уметност, доприноси културној разноликости и плурализму уметничког израза у области кинематографије.

Сматрамо да је наведена тачка 4) која је новина у односу на текст важеће Уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело („Службени гласник РС“ број 3/21) недовољно јасно формулисана и потенцијално води превеликом дискреционом овлашћењу надлежне комисије која ће одлучивати о додели подстицајних средстава. С тим у вези нејасно је и по ком критеријуму ће се утврђивати да ли конкретно аудиовизуелно дело испуњава критеријум да је од посебне уметничке и/или културне вредности за филмску уметност, да доприноси културној разноликости и плурализму

уметничког израза у области кинематографије, као и на основу којих критеријума ће се вршити рангирање поднетих захтева на основу јавног позива, с обзиром на ограничена средства која се издвајају у буџету за ове намене. Притом треба имати у виду и да је предлагач у анализи ефеката прописа навео да је у 2021. години поднето укупно 48 захтева за доделу подстицајних средстава, а да је одобрено 36, што изискује додатне критеријуме за рангирање поднетих захтева.

Члан 6. став 3. Предлога уредбе предвиђа да је подносилац захтева дужан да изради аудиовизуелно дело у свему у складу са поднетим захтевом, као и да о било ком одступању у вези са израдом аудиовизуелног дела обавести Комисију, у року од 7 дана, од дана када је до промене дошло.

Сматрамо да у је после става 3. у овој одредби потребно додати став 4. којим би се регулисале правне последице у случају да дође до одступања у вези са израдом аудиовизуелног дела. У противном, нејасна је правна сврха прописивања обавезе обавештавања Комисије о насталој промени (одступању), као и која су конкретна овлашћења Комисије у том случају и под којим условима (да ли тада Комисија има овлашћења да укине одлуку којом се утврђују прописани услови за закључивање уговора о додели средстава подстицаја и под којим условима, то јест у којој мери треба да дође до одређеног одступања, да би одлука морала да се укине итд.).

Члан 10. став 4. Предлога уредбе предвиђа да је на захтев Комисије, подносилац захтева дужан да достави и друге податке и документацију од значаја за доделу подстицајних средстава.

Сматрамо да је предложена одредбу потребно обрисати.

Наведену примедбу истичемо из разлога с обзиром да предложена одредба потенцијално ствара ризик од неједнаког поступања приликом доношења одлуке Комисије, што потенцијално утиче на правну сигурности и предвидивост пословног окружења и може довести до неуједначености у поступању Комисије јер иста може тражити додатне податке и документацију која није изричито прописана. Стога, у циљу правне извесности за подносиоца захтева, мишљења смо да је чланом 10. Предлога уредбе потребно детаљније прописати документацију која се доставља уз захтев, без навођења формулације која се односи на могућност да Комисија може (по свом нахођењу) да тражи и друге податке и документацију (која није изричито предвиђена овом уредбом).

На основу члана 6. став 2. и члана 49. став 1. тачка 4) Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС”, број 8/19), а у вези са чланом 46. став 6. Пословника Владе („Службени гласник РС”, број, 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13, 76/14 и 8/19 - др. уредба), Републички секретаријат за јавне политике је сагласан да уз Предлог уредбе *не треба* да се приложи извештај о спроведеној анализи ефеката, с обзиром на то да се предложеним прописом врши усаглашавање са Уредбом о условима и критеријумима усклађености државне помоћи за културу („Службени гласник“, број 62/21).

директор
Бојана Тошковић

